

ע"פ 41280-04-24 - אנדרי גרשמן נ' מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 41280-04-24

10 פברואר 2025

המערער

אנדרי גרשמן

-

המשיבה

מדינת ישראל

בפני סגן הנשיאה אילן איטח, השופטת חני אופק גנדלר, השופט אילן סופר

ב"כ המערער עו"ד יגאל יופה

ב"כ המשיבה עו"ד ענת שמעוני

פסק דין

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי באר שבע (הנשיא צבי פרנקל; ת"פ 50030-02-23) שבו הורשע המערער על פי הודאתו, במסגרת אחריותו כנושא משרה, בעבירה לפי סעיפים 5, 2(א)(1), 2(א)(ב)(3) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991. על המערער הושת, בהתאם להסכמת הצדדים, קנס בשיעור של 8,000 ש"ח. כן חויב המערער לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות נשוא כתב האישום.

2. הערעור לפנינו סב על דחיית בקשת המערער שלא להרשיעו. את דחיית הבקשה, חרף המלצת שירות המבחן, נימק בית הדין האזורי כדלקמן:

"הטענה המרכזית שטען הנאשם היא שהרשעה יכולה לפגוע בעיסוקו כנושא משרה בנאשמת שביקשה היתר לקבל עוד עובדים זרים וכן הרשעה יכולה לפגוע באפשרות שלו להתמחות במשפטים.

כעולה מכתב האישום בו הודה הנאשם, מדובר בהעסקת עובדת ללא היתר וללא ביטוח רפואי לפחות ארבעה חודשים. שירות המבחן מסייע בידו של בית הדין לאסוף מידע על הנאשם והוא מהווה כלי עזר לבית הדין (...). שירות המבחן לא

הצביע על נזק קונקרטי שייגרם לנאשם, אלא קצינת המבחן כתבה שכדי לא לצמצם אפשריות תעסוקתיות ומקצועיות עבור הנאשם ממליצה שלא להרשיעו. הנאשם לא הצביע על נסיבות יוצאות דופן המצדיקות ביטול ההרשעה. בית הדין הארצי לעבודה קבע בשורה ארוכה של פסקי דין שבמרבית המקרים מבצעי עבירות לפי חוק עובדים זרים הם אנשים נורמטיביים ובכל זאת ביטול הרשעה יחטיא את מטרת החקיקה, יפגע בהרתעה ותוצאתו אי שיוון בענישה (...). פסקי הדין אליהם הפנה הסניגור אינם עוסקים בחוק עובדים זרים. הפסיקה בקשר לחוק עובדים זרים של בית הדין הארצי לעבודה היא שיש להרשיע, ורק בנסיבות חריגות שאינן מתקיימות בענייננו, ניתן לבטל את ההרשעה ראו

...

הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בהלכת תמר כתב. על פי ההלכה כדי להימנע מהרשעה צריכים להתקיים שני תנאים מצטברים, הראשון שההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושמדובר בעבירה שניתן לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. הנאשם לא הוכיח שהימנעות מהרשעה תפגע בו פגיעה חמורה, מעבר לפגיעה הכללית שיש לכל הרשעה בכל נאשם. הנאשם לא הוכיח חשש ממשי וקונקרטי לפגיעה בשיקומו או בפרנסתו. הנאשם אמנם העלה טענה לגבי התמחות במשפטים אך באסמכתה שהציג עולה שהוא למד במרכז האקדמי למשפט ולעסקים בשנת 2009 עד 2013 אך לא נכתב שהוא סיים את לימודיו, מה גם שחוק לשכת עורכי הדין לא קובע שהרשעה תמנע התמחות אלא נקבע בסעיף 27 לחוק שהלשכה רשאית שלא לרשום מתמחה אם נתגלו עובדות שלאורן היא סבורה שהמועמד אינו ראוי לשמש עורך דין. המכתב ממשרד הכלכלה אינו מלמד על נזק קונקרטי שיכול להיגרם לנאשם. מדובר במכתב שנשלח לנאשמת כתשובה לבקשתה להעסקת עובדים זרים נוספים".

3. במסגרת הערעור שב המערער על טענותיו לפיהן בין היתר הותרת הרשעתו על כנה עלולה לחסום את קבלתו להתמחות במשפטים, עלולה לסכן את זכאותו לגשת לבחינות ההסמכה לצורך קבלת רשיון עריכת דין וכן עלולה לסכל את יכולתו לקבל היתר להעסיק עובדים זרים. בנוסף טען כנגד המדיניות של בית דין זה בכל הנוגע לביטול הרשעה. לטענתו הפסיקה של בית דין זה מצמצמת את האפשרות לבטל הרשעה.

4. לאחר שבחנו את כלל נסיבות הערעור ושמענו את טענות המערער בכתב ובעל פה, באנו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

5. בית הדין האזורי יישם נכון את ההלכה הנוגעת לביטול הרשעה לפיה נדרש כי יתקיימו שני

יסודות: הראשון, נוגע לסוג העבירה; והשני, נוגע להוכחת פגיעה חמורה אם תיוותר ההרשעה על כנה. במקרה של המערער נקבע על ידי בית הדין האזורי, ולא מצאנו עילה להתערב בכך, כי לא עלה בידו להוכיח פגיעה חמורה. העדר ההוכחה נכון הן לאפשרות להתמחות או לעסוק בעריכת דין, הן לאפשרות לקבל היתר להעסקת עובדים זרים.

6. אשר לטענות במישור העקרוני - לא מצאנו מקום לסטות מהפסיקה העקבית של בית הדין בכל הנוגע לביטול ההרשעה - פסיקה הנשענת על הלכת **כתב** ((ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3), 341-342, 337)).

7. **סוף דבר** - הערעור נדחה.

בקשת רשות ערעור ניתן להגיש לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב שבט
תשפ"ה (10 פברואר
2025), בהעדר
הצדדים ועל פי
הסכמתם יישלח
אליהם.

אילן איטח,
סגן נשיאה, אב"ד

חני אופק גנדלר,
שופטת

אילן סופר,
שופט

